

maatjes

Rohan.

Jongen van
het Licht.

Verhaal voor kinderen in groep 4-8

Stichting HVC helpt vervolgte christenen.

 hvc
Geloof verbindt

Rohan.

Jongen van het Licht.

Geschreven door een HVC-projectleider

Kreunend draait Rohan zich om. Het dunne bedje onder hem kraakt. Hij wrijft de slaap uit zijn ogen. In het schemerdonker tuurt hij naar het bed van zijn vader en moeder. Het is leeg. De donkere nacht moet bijna voorbij zijn. Buiten hoort hij moeder rommelen. Daar is een heel klein keukentje. Zo te horen, kookt ze de rijst voor het eten. Er ligt een grote holle steen. Daarin maakt moeder altijd een vuurtje en dan zet ze de grote pan erop. Als Rohan het knetteren van de vlammen hoort, begint zijn maag te knorren. Wat heeft hij een trek!

Hij hoort van alles. Een toeter van een riksja, je weet wel, zo'n Indiase motortaxi. Er klinken stemmen en in de verte hoort hij muziek. In de hoek van de kamer ligt Maya, zijn kleine zusje, nog diep te slapen. Ze liggen allemaal bij elkaar in dit kleine hutje. Door een kier in het bladerdak valt een druppel water op zijn wang. Het huis waar Rohan woont, is heel eenvoudig. De muren en het dak zijn gemaakt van houten palen met bladeren er tussen. "Het heeft vannacht geregend", bedenkt Rohan. "Hopelijk verdient vader snel genoeg geld om de bladeren op het dak te vervangen, anders regent alles binnen nat." Hij kijkt om zich heen. Het huisje is maar klein, vier bij vier meter. Elke morgen, als iedereen uit bed is, stapelt moeder de bedden op elkaar in een hoek. Dan kunnen de tafel en de stoelen weer naar binnen. Die staan 's nachts buiten, anders past het niet.

Zachtjes sluipt Rohan uit bed, hij doet heel voorzichtig zodat zijn zusje niet wakker wordt. Hij doet zijn broek aan, duwt het deurtje van het hutje opzij en stapt de frisse buitenlucht in. Zo te voelen wordt het niet zo warm vandaag. Daar is Rohan erg blij mee. Een paar maanden terug was het vijftig graden in India. Toen hoefde hij niet naar school, het was er veel te warm in de klas. Maar nu is het gelukkig lekker weer. Buiten klinkt de muziek nu luider. Opeens weet Rohan het weer. Vandaag is het feest! Feest in Jandala, het dorpje waar hij woont. Dan is het er altijd erg druk. Rohan is een hindoejongen. En hindoes vieren heel vaak feest samen! Iedereen danst en er zijn allemaal rituelen. Rohan houdt ervan en is er altijd bij. Samen met zijn vriendjes!

Vandaag is het *Ganesh Chaturthi*-feest. Afgelopen weken hebben de mensen in het dorp een groot beeld gemaakt. Wat een werk was dat! Het beeld is wel vier meter hoog geworden. De mensen zijn heel lang bezig geweest met klei en modder. Het is een soort olifant geworden. Hoog, met grote oren. Ze hebben het beschilderd met verf. Het heeft prachtige kleuren en versieringen. Stiekem is Rohan er een beetje bang voor. En soms vindt hij het ook raar om te bidden voor een beeld van klei. Het beeld kijkt heel vriendelijk, maar het zegt nooit iets terug. Aan zijn voeten heeft het een rattenlijf en in zijn mond zit maar één tand. Heel eng, vindt Rohan het. Dat vertelt hij natuurlijk niet tegen vader. En al helemaal niet tegen zijn vriendjes. Want wie is er nu bang voor een beeld in India?

Al negen dagen is het dorp bij elkaar gekomen om te bidden bij het beeld. Vandaag is het de tiende dag. Rohan heeft ineens haast. Hij moet opschieten. Hij wil zijn vriendjes niet laten wachten. Hij rent naar de waterpomp en hangt er een emmer onder. De pomp gaat zwaar. Rohan hangt met zijn hele lijf aan de grote hendel. Langzaam beweegt die naar beneden, en kletterend valt het water in de emmer. Snel slurpt Rohan er wat uit om te drinken. Daarna schept hij er met zijn handen wat water uit en wast zijn gezicht. Dan rent hij terug naar de hut. Maya is inmiddels ook wakker. Moeder heeft een pan met eten op het tafeltje gezet en Rohan schrokt het met zijn handen naar binnen. Droge rijst. Hij vindt er niet zoveel aan. Liefst had hij er groente of vis bij gehad. Maar dat kunnen zijn ouders niet meer betalen. De rijst is zo op. Hij had ook zo'n trek!

Na het eten trekt Rohan zijn hemd aan. Zijn slippers vindt hij ergens in de hoek van de hut. Snel, snel, naar het dorp! Straks komt hij te laat! Net voordat hij de hut uit wil rennen, hoort hij moeders stem. "Rohan, vergeet je niet iets?" Verbaasd kijkt hij moeder aan. "O ja, natuurlijk", hij moet een offer meebrengen voor het beeld. Iedereen doet dat vandaag. Sommigen nemen snoep of fruit mee. Anderen geld of bloemen. Prasada, noemen ze dat. "Heeft u iets wat ik mee kan nemen, moeder?" "Buiten ligt nog een banaan, neem die maar mee", mompelt moeder terug. Zijn zusje zit nog te eten.

Moeder helpt haar. Het duurt altijd zo lang voordat zij het op heeft! Gelukkig hoeft hij daar niet op te wachten. Snel naar het dorp!

Op het hobbelige weggetje krioelt er van alles door elkaar heen. Een fietser haalt Rohan in. Met veel lawaai komt er een grote stalen vrachtauto voorbijrijden. De chauffeur schokt heen en weer door alle gaten in de weg. Een koe sjokt langs. Die is heilig, dat weet Rohan wel. Een koe is de moeder van het leven, dat heeft hij op school geleerd.

Rohan krijgt het warm van het rennen. Hij veegt met zijn hand over zijn voorhoofd. Even is hij bang dat hij de Tilak wegveegt. Dit gekleurde merkteken laat zien dat hij een echte hindoe is. Volgens vader helpt de vlek hem bij het mediteren en bidden. Ja, Rohan weet al best veel van het hindoegehoof. Daar is hij trots op. Er zijn wel 33 miljoen goden. Rohan kent er al heel wat. Hij kent Brahman, de schepper van het leven. En Vishnu, de onderhouder van het leven. En Shiva, de god die het leven vernietigt. Steeds als Shiva mensen laat sterven, maakt Brahman die mensen weer levend en zorgt Vishnu er weer voor. Samen zorgen deze drie goden ervoor dat iedereen altijd kan blijven leven. Hij kent goden die reizigers beschermen, en de god van de zon en van het water. Maar heel veel goden kent Rohan ook nog niet. Hij doet erg zijn best om een goede hindoe te zijn. Vader heeft hem verteld dat dat helpt. Vader gelooft dat als je sterft, je dan opnieuw geboren wordt. Als je niet goed je best doet, kom je misschien als een dier terug. Als je wel goed je best doet, kom je als een beter mens terug. Net zo lang totdat je zo goed bent, dat je samen met de goden mag leven.

Rohan ziet nog meer kinderen naar het dorp rennen. Ze hebben allemaal iets bij zich. Sommigen wel een mandje vol. Maar de meeste kinderen zijn arm. Ze wonen op de vuilnisbelt of in de sloppenwijken. Ze krijgen nauwelijks te eten thuis. Rohan vindt het naar dat ook deze kinderen iets mee moeten nemen, terwijl ze zelf vanmorgen waarschijnlijk niets hebben kunnen eten. Maar offeren aan god is heel belangrijk. Dat weet hij ook wel. Van veraf zie je het grote beeld staan. Al snel komt hij er aan. Voor het beeld staat een offerblok. Iedereen legt wat hij heeft meegenomen op de grote steen. Ook Rohan legt zijn banaan erop. Hij maakt een diepe buiging voor het beeld. Hij ziet zijn vrienden. Ze staan op een afstandje van het beeld toe te kijken. "Vandaag is het de grote dag!", jubelt Rohan tegen zijn vrienden.

Daar komt de priester aan! Inmiddels is er ook een groep sterke mannen bij het beeld aangekomen. Rohan ziet zijn vader er tussen staan. Zijn sterke schouders glimmen van het zweet. De priester spreekt een gebed uit tot de god Ganesh. Hij zegt dingen die Rohan niet begrijpt. Vader heeft verteld dat als de priester bidt, dat hij dan vraagt of de god naar hen toe wil komen. Rohan vindt het maar vreemd. Hij heeft er nog nooit iets van gemerkt dat god komt. De priester strooit een rood poeder op het beeld. "Het beeld brengt geluk", roept hij. Het ziet er prachtig uit. Maar eigenlijk, diep in zijn hart, gelooft Rohan hem niet. Het beeld staat er nog even roerloos bij als altijd, hoe kan dat hem dan geluk geven?

Als de priester klaar is met bidden, pakken de mannen het beeld op. Tientallen sterke schouders dragen het beeld. Al zingend en dansend lopen de mensen er om heen. Ook Rohan springt van plezier. Hier houdt hij van. Lekker genieten. Niet nadenken, maar onbezorgd samen met zijn vrienden feest vieren. Langzaam beweegt de mensenmassa zich over de weg. Rohan weet waar ze heen gaan. Naar de rivier. Hij weet ook wat daar gaat gebeuren. Het beeld zal worden ondergedompeld en dan zal het water het beeld kapot maken.

"Net als alles hier op de aarde", had de priester gezegd. Alles gaat kapot. Alles verdwijnt uiteindelijk een keertje. Iedereen moet een keer sterven. "Maar elk jaar maken we weer een nieuw beeld. Onze god zal er voor zorgen dat wij steeds weer een nieuw leven krijgen", had de priester er ook nog bij gezegd. Rohan rilt. Nu begint hij toch weer te piekeren. Het is toch wel weer erg eng.

De straat vult zich met mensen die op trommels slaan. De vrouwen beginnen te zingen. Al joelend en juichend trekken de mensen door de straat. Iedereen uit het dorp is er bij! Ineens komt de rivier in zicht. Rohan trekt zijn hemd en broek uit en gooit ze aan de kant. In zijn onderbroek loopt hij de rivier in. Als hij snel is, kan hij het goed zien! Nu komen de mannen ook het water in. Het beeld dragen ze mee. Ze maken een lang touw aan de nek van de olifant vast en zetten het dan rechtop neer. Langzaam lopen de mannen verder door het water en trekken het lange touw strak. Als de priester een teken geeft, moeten ze het beeld omvertrekken. Dan blijft er niets meer van over. Kijk, daar gaat het al. De mannen trekken en trekken. En dan valt het beeld om. Midden in de rivier. Het spat uit elkaar. Het hoofd valt in stukken. Een arm valt er af. Straks, als de modder zacht is geworden, is er niets meer van het beeld te zien. Rohan haalt diep adem. Hij ploetert naar de waterkant en weet zich aan een struik op de kant te trekken. Hij voelt zich koud en rilt. Hij probeert het water van zich af te

schudden en trekt zijn kleren weer aan. God is weg, beseft hij. Zou deze god echt leven? Zou hij nog bij hen zijn? Rohan gelooft het eigenlijk niet.

Opeens ontstaat er wat rumoer. Een paar mannen lopen met een karretje vliegensvlug door de menigte heen. Rohan gaat op een steen staan om te kijken wat er gebeurt. Het lijkt wel of ze iets uitdelen. Nu ziet hij het. Op het karretje liggen hoge stapels. Het zijn boekjes. Wat zou erin staan? De mannen komen nu zijn richting uit. En voordat Rohan het door heeft, krijgt hij ook een boekje in zijn handen gedrukt. Hij slaat het meteen open. Er staan prachtige tekeningen in, ziet hij. "Verstop het, snel", zegt een van de mannen. Zonder na te denken, gehoorzaamt Rohan. Hij stopt het tussen zijn broek onder zijn hemd. "Lees het thuis", klinkt het. "We denken dat de priester het niet goed vindt dat we jou dit geven." Rohan schrikt. Dan vindt vader het vast ook niet goed. Zal hij het weggooien? Maar Rohan is te nieuwsgierig. Het zag er zo mooi uit! Hij besluit het mee te nemen. Straks, als niemand het ziet, zal hij er nog eens in kijken. Een boekje! Voor hem alleen! Het is voor het eerst in zijn leven dat hij een eigen boekje heeft. Vlak bij zijn huis weet Rohan een plek. Daar kan niemand hem zien!

Die avond zit Rohan, vlak voor het donker wordt, tussen het hoge gras. In zijn handen heeft hij het boekje geklemd. Het is in zijn eigen taal geschreven. En wat een prachtige tekeningen met mooie kleuren staan erin!

"Hij leefde onder ons", staat er op de voorkant. Over wie zal dit gaan? Rohan begint te lezen. Hij kan het nog niet zo snel. Hij begrijpt niet alles wat er staat, maar de tekeningen helpen om het verhaal te snappen. Het gaat over een Man met de naam Jezus. Hij is de zoon van God. En kwam naar deze aarde. Rohan leest hoe de Heere Jezus zieken zomaar beter kon maken.

Dit is een God Die echt werkt! denkt Rohan. Er staat zelfs in dat Deze Man dode mensen levend kan maken. Daar heeft vader hem nog nooit over verteld. Dit moet wel over een echte God gaan! Er staat nog veel meer in. Rohan snapt niet alles. Hij leest iets over kwade dingen. Ja, dat snapt hij wel. Slechte dingen zorgen ervoor dat je geen goede hindoe bent. Dan is god niet blij met je. Zonden, noemt het boekje het. Wat leest hij nu? De Man uit het boek zegt dat iedereen straf verdient omdat er kwade dingen in het hart zijn. En dat je het zelf nooit meer goed kunt maken met God. Als je niet bij Hem wilt horen en niet met Hem wil leven, ga je naar de hel. Dat is een verschrikkelijke plek waar God niet is. Rohan schrikt. Hoe moet dat dan? Rohan weet wel dat hij verkeerde dingen doet. Hij snapt dat er verkeerde dingen in zijn hart zijn. Soms is hij erg boos op vader en luistert hij niet. En hij heeft ook weleens eten van de buurvrouw gestolen. Vader zei altijd dat je het goed kon maken met god door trouw te offeren en te bidden. Maar hier staat van niet. Hoe moet het dan? Hoe kan hij het dan goed maken met God?

Rohan leest verder. Jezus wordt door de mensen gedood. Ze zijn erg boos over wat Jezus heeft gezegd. Ze maken een groot kruis van hout. Met lange spijkers timmeren ze de Man vast en zetten het kruis overeind. De Man sterft. Maar omdat Hij de zoon van God is, staat hij weer op uit het graf en leeft! In gedachten ziet Rohan het kleibeeld van vanmorgen voor zich. De mannen hebben het in de rivier gegooid. Het zal er nooit meer uit komen. Uit elkaar gevallen was het meegevoerd met het water. Vanmorgen was er een dood beeld! De Man uit het boekje is een echte levende God! Daar wil hij meer van weten. Er staat ook dat God niet boos blijft als je berouw hebt over je zonden en als je mag geloven in Zijn Zoon. Je moet je leven veranderen door de echte God te gaan dienen. De zoon Jezus heeft de straf gedragen voor de mensen die in Hem geloven, staat er. Dat begrijpt Rohan niet. Als hij straf verdient, waarom zou Jezus die straf dan in zijn plaats krijgen? Achterin staan stukjes tekst. "Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe. Johannes 3:16", leest Rohan. Hij snapt er niet veel van.

Het wordt donker. Rohan loopt in gedachten naar huis. De man die het boekje had gegeven, had gezegd dat hij er niet met zijn ouders over mocht praten. Toch besluit Rohan om aan vader te vragen of hij meer weet over Deze Jezus. Misschien is het ook wel een hindoe-god, maar hebben ze het op school nog nooit over deze God gehad.

Als Rohan thuiskomt ziet hij vader buiten bij het vuur zitten. "Vader, vandaag kreeg ik tijdens het feest een boekje over de God Jezus", zegt Rohan. Hij praat zachtjes, de anderen liggen al te slapen en Rohan wil ze niet wakker maken. "Kent u Die God?"

Vader fronst zijn wenkbrauwen. "Geef dat boekje aan mij!" beveelt hij.

Rohan ziet dat vader boos wordt en geeft hem snel het boekje. Vader raapt een dikke tak van de grond en geeft Rohan zomaar tien slagen op zijn rug. Rohan huilt. Waaraan heeft hij dat verdiend?

"Jezus bestaat niet en zorg ervoor dat je nooit meer met dit soort onzin thuis komt", snauwt vader. Het boekje gooit hij in het brandende vuur.

Die nacht kan Rohan niet goed slapen. Hij moet steeds denken aan een zin uit het boek: "We hebben allemaal gezondigd". Er spookt nog een zin door zijn gedachten: "Alzo lief heeft God de wereld gehad." Een God die mensen lief heeft? Die niet boos is? Rohan begrijpt het nog steeds niet. Uiteindelijk valt hij in een onrustige slaap.

Vier jaar later...

Rohan rekt zich uit en doet langzaam zijn ogen open. Een zonnestraal schijnt op zijn wang. Hij is mager geworden. Stilletjes doet hij het ochtendritueel. Maar niet meer met plezier. Hindoegoden zijn geen echte goden. Het is allemaal nep! Hij had altijd al zo'n vermoeden, want nog nooit heeft een van die hindoegoden iets tegen hem gezegd. Maar ooit kreeg hij een boekje en las hij daarin over een God Die hij niet kent. En 's nachts spoken die zinnen na al die jaren nog steeds door zijn hoofd. "Want er is één God, er is ook één Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus, Die Zichzelf gegeven heeft tot een rantsoen voor allen".

Zoals elke morgen, loopt Rohan naar de waterpomp. Bij de pomp staat een man. Rohan kent hem niet. Wie is dat?, vraagt hij zich af. Als Rohan bij de pomp komt, stelt de man een vraag. "Heb je weleens van Jezus gehoord?" Rohan schrikt. Wat weet deze man van Jezus? Dan opeens begrijpt hij het. Hij herkent de stem, dit is de man die hem lang geleden het boekje gaf!

"Ja, meneer. Een paar jaar geleden kreeg ik van u een boekje over Hem", stamelt Rohan. "Wil je meer over Hem weten?" vraagt de man. "Ik ben een evangelist. Een knecht van de Heere Jezus. Hier, neem dit mee."

Hij geeft Rohan een klein zwart boekje. Bijbel, staat er op. "Ga dit lezen. Ik kom af en toe terug, als je vragen hebt, kun je die aan mij stellen. Verberg het goed. Stop hem in een plastic zak onder de grond. Zorg ervoor dat niemand het vindt, anders worden de mensen boos."

En dan vertelt Rohan hem alles. Hoe zijn vader hem sloeg toen hij vroeg wie Jezus was. En dat hij 's nachts vaak over het boekje droomt. "Hoe kan ik die God leren kennen", vraagt Rohan aan de evangelist.

"Lees in de Bijbel, jongen. En je mag elke dag bidden of je Hem mag leren kennen." "Bidden?" vraagt Rohan. "Dat doe ik voor de hindoegoden, maar die geven nooit antwoord."

"Jongen, bid vanaf vandaag tot de levende God. Hij zal je antwoorden. Lees in de Bijbel. Ooit zul je het begrijpen. Lees hier maar." De man vraagt Rohan om door het boekje te bladeren. Dan wijst hij een tekst aan: "Ik heb lief, want de HEERE hoort mijn stem, mijn smekingen. Want Hij neigt Zijn oor tot mij; dies zal ik Hem in mijn dagen aanroepen." Hier staat het. In Psalm 116. Als je Hem echt zoekt, zul je Hem leren kennen. Want weet je, de Heere Jezus woont niet meer op de aarde. Hij is in de Hemel. Maar Zijn Heilige Geest is hier wel. En Hij hoort je gebed. Dit is een God die leeft en jou hoort."

Opeens klinkt er een barse stem. "Ben je hier nu alweer?"

Rohan herkent de stem van de hindoe priester.

"Ga weg! De volgende keer als je komt, slaan we je dood. Ga weg voordat ik de mannen uit het dorp erbij haal." De priester heeft een stok in zijn handen en begint de evangelist ermee te slaan. Struikelend maakt de evangelist zich uit de voeten. Rohan propt het boekje gauw in zijn broekzak. Als de priester het maar niet gezien heeft. Maar die loopt mopperend en scheldend terug naar huis.

Het is twee jaar later.

Rohan wordt wakker. De zon schijnt vol in zijn gezicht. Het is allang morgen. Rohan schrikt. Hij ligt buiten in het veld, op de harde grond. Zijn rug doet pijn. Dan herinnert hij zich alles weer. Zijn hart gaat tekeer van blijdschap. Wat was hij afgelopen weken bezorgd en verdrietig geweest. Hij wist dat God hem mocht straffen voor alle zonden. Hij had Psalm 116 gelezen. Hardop. "De banden des doods hadden mij omvangen, en de angsten der hel hadden mij getroffen; ik vond benauwdheid en droefenis. Maar ik riep den Naam des HEEREN aan, zeggende: Och HEERE, bevrijd mijn ziel."

Het was een gebed uit zijn hart geweest. En bij vers vijf stond: "De HEERE is genadig en rechtvaardig; en onze God is ontfermende." Hij herinnert zich het moment dat hij voor het eerst mocht geloven dat Jezus ook voor hem is gestorven. Rohan snapt nog steeds heel veel niet. Maar er was zo'n blijdschap in zijn hart. Die morgen had hij tegen vader gezegd: "Ik weet het zeker. Jezus bestaat wel!" Zijn vader was

boos geworden en begon hard te schreeuwen. "Je bent mijn zoon niet meer. Ga weg. Je hoort niet meer bij ons gezin." Vader had hem het huis uitgezet.

Daar ligt Rohan. Alleen. Iedereen uit het dorp weet het. Rohan is geen hindoe meer en is thuis weggestuurd. Rohan weet dat hij alles kwijt is. Zijn maag rammelt. De toekomst ziet er donker uit. Maar in zijn hart is er blijdschap. Hij opent zijn Bijbel en bladert naar de tekst die hij zo mooi vindt. "Het volk dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien;". Dan vouwt hij zijn handen. "Heere, laat me nu niet alleen en zorgt U alstublieft voor mij."

Dit verhaal is niet echt gebeurd, maar wel op de realiteit gebaseerd.

HVC zorgt voor evangelisten die in de duisternis van India de boodschap van het Licht brengen. Ook staan we klaar voor christenen die vervolgd worden én thuis worden weggestuurd. Bidden jullie voor de christenen in India? Lees meer op www.stichtinghvc.nl/india.

Het verhaal van de vervolgte Kerk

Nodig gratis een HVC spreker uit bij u op school, in de kerk, bij de vereniging of een andere bijeenkomst! Met passend beeldmateriaal en persoonlijke verhalen nemen de sprekers u op een boeiende manier mee in het verhaal van de vervolgte Kerk.

Binnen HVC zijn meerdere voorlichters beschikbaar. Zij vertellen vanuit hun ervaringen en de praktijk. De HVC-sprekers zijn mensen die projectlanden hebben bezocht en actuele kennis hebben van de situatie in het land.

Nodig een spreker uit:

stichtinghvc.nl/spreker